

χάδι

χάδι κ. **χάιδι, το**, ουσ. [<μσν. χάδιν <ήχάδιν <ήχάδιον (= τραγούδι), υποκορ. του ουσ. ήχος]. **1.** το ελαφρό άγγιγμα με την παλάμη στο πρόσωπο ή στα μαλλιά ως εκδήλωση στοργής, εύνοιας, προστασίας ή ερωτικής διάθεσης: «μόλις ένωσε το χάδι της μητέρας του, ηρέμησε || μόλις αισθάνθηκε το χάδι του στα μαλλιά της, ένωσε μια έξαψη από την ηδονή που την κυρίευσε». (Λαϊκό τραγούδι: *δυο φιλιά σου κι ένα **χάδι** ένα πικραμένο βράδυ μου τaráξαν της ζωής μου τη γαλήνη*). **2.** η τρυφερή περιποίηση, η τρυφερή συμπεριφορά: «το παιδί, για να μεγαλώσει σωστά, θέλει χάδι στην τρυφερή του ηλικία». **3.** στον πλ. **τα χάδια**, οι τρυφερότητες, οι ερωτικές θωπείες, οι αγκισμοί, τα νάζια: «μόλις κλείστηκαν στο δωμάτιο, άρχισαν τα χάδια || άφησε τα χάδια, γιατί δε θα μπορέσεις να με τουμπάρεις». Υποκορ. **χαδάκι** κ. **χαϊδάκι, το**. (Λαϊκό τραγούδι: *αχ, έλα δω, Μαρίτσα, δώσ' μου τώρα τα **χαϊδάκια** σου, να σε κάνω να ξεχάσεις όλα τα μεράκια σου*).

- όσο χορταίνει η φάβα από λάδι τόσο κι η γκαστρωμένη από χάδι, βλ. λ. [γκαστρωμένη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας